

Twee recensies over Desnerck's "Oostends Woordenboek"

Nu er een zekere recul is sedert het verschijnen van Roland Desnerck's "Oostends Woordenboek" (2de druk, Handzame, Dewilde, 1972), met een aanhangsel gepubliceerd in 1979 (kostprijs : 200 F.), ben ik even mijn licht gaan opsteken in de "Bibliografie van de Nederlandse taal- en literatuurwetenschappen", het bibliografisch referentiewerk. Wat denken de geleerden, de vorsers over Desnerck's opzet ? Antoon VIAENE, in 1979 overleden, bespreekt Desnerck's woordenboek in een artikel getiteld : "De volkstaal in Oostende" (in : Biekorf, LXXIII, 1972, nrs 7-8 (juli-augustus), blz. 243-244). Prof. Em. Willem Pée bracht lof en wat kritiek uit (de gewone gang van zaken : zoet en zuur) op het "Oostends Woordenboek" in het gespecialiseerde tijdschrift "Taal en Tongval", XXVII, 1975, nr 4 (oktober), blz. 177-180. Dat zijn, bij mijn weten, de enige boekbesprekingen op Desnerck's dialectwoordenboek... In Omer Vilain's "Langs de Galerijen" (Oostende, eigen beheer, 1976) wordt o.a. ook over het Oostendse dialect gehandeld.

E. SMISSAERT

Hugo Claus' kortstondig verblijf te Oostende op het einde van de veertiger jaren

Aan de Franse acteur en dramaturg Antonin Artaud is het eerste "experimentele" gedicht van Hugo Claus gewijd uit zijn plaquette "Registreren", die Claus met een eigen bandontwerp in 1948 door de uitgeverij "Carillon", op dat moment eigendom van zijn vader Joseph, te Oostende laat publiceren. In 1948, na een kort verblijf thuis, "vlucht" Hugo Claus, 5 april 1929) - dichter, romancier, toneelschrijver en -regisseur, vertaler, scenerioschrijver en cineast - naar Oostende, waar hij al spoedig kennis maakt met de eigenaar van het "Hotel de Londres", een kunstminnaar en kriminoloog, die hem in ruil voor zijn gezelschap gratis logies aanbiedt. Tot zijn vertrek naar Parijs woont H. Claus op de bovenste verdieping van dat hotel tegenover de vissershaven. In de havenkroegen van Oostende ontmoet Claus de bohémien Dries Masure, die zich uitgever waant, sinds hij zijn eigen werk laat drukken en ermee langs de cafés leurt. Tijdens zijn verblijf te Oostende schrijft Hugo Claus in 1948 de later befaamde en dikwijls herdrukte roman "De Metsiers" en in 1949 zijn meesterlijke novelle "Het Mes" neer. In Oostende leert Hugo Claus ook Elly Overzier kennen, de dochter van een Nederlandse reder en aandeelhouder van Brunet & C°. De negentienjarige Elly heeft dan in binnen- en buitenland scholen bezocht om er o.m. muziek, Frans, Duits en tekenen te studeren. Ook volgt zij later de kunstnijverheidsschool en de film- en toneelschool. Reeds in het eerste nummer van "Tijd en Mens" verschijnen van Claus "Drie blauwe gedichten voor Ellie" en spoedig ook zijn "Ring om Ellie" in het "Nieuw Vlaams Tijdschrift". In "Tijd en Mens" publiceert Hugo Claus o.m. zijn lange gedicht "April in Parijs", zij zijn "Nota's voor een Oostakkerse Cantate" en de eenakter "De getuigen". Intussen is Claus sinds 3 januari 1949 in het leger terechtgekomen, waar hij als spoedig redakteur wordt van "Soldatenpost", het officiële weekblad van het Belgisch Leger. Kort na zijn afzwaaien, op 29 maart 1950, krijgt Hugo Claus zijn plaats in de beweging van "Cobra". In december 1950 verschijnt de roman "De Metsiers", maar Claus is dan al samen met Elly Overzier naar Parijs vertrokken, waar zij met enkele onderbrekingen tot 1953 zullen verblijven.

Bron voor deze notitie : KOOLJMAN (Bert), Hugo Claus, Brugge, Orion, 1976 (Grote Ontmoetingen, nr 7), blz. 9-12.

E. SMISSAERT
80/122